

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Jus Canonicvm R.P. Pavli Laymanni, Soc: Jesu Theologi, Et
Olim In Alma Et Episcopali Academia Dilingana SS.
Canonum Ordinarii Professoris**

Laymann, Paul

Dilingæ, 1666

§. Clericus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62559](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62559)

S. Clericus.

PARAPHRASIS.

Si Clericus, contra Ecclesiam, à qua beneficium obtinet, pro extraneo aliquo Aduocatus, vel Procurator existat, tanquam ingratus beneficio priuari debet.

Ratio huius est, quia etiam vasallus beneficio feudi priuatur, si contra dominum suum militauerit, lib. 2. feudorum, tit. 24. Quæ fuit prima causa feudi amittendi. Aduocati autem militibus comparantur, cùm per eos hominum vita, & patrimonia defendantur, l. Aduocati, 14. C. de Aduocatis &c. Eadémque ratione, si Aduocatus contra alium dñatorem suum patrocinium aliœui præster, donatio illi facta ob ingratitudinis notam reuocari potest, sicuti tradit Abb. h̄c n. 2. Andr. Gaill lib. 1. obseruat. 88. n. 6, argum. huius textus, &c. vlt. de donat.

Sed excipi debet primò. Nisi Superioris preceptum, id ēque necessitas quædam co-

gat. Quæ tamen facile imponi non debet Aduocatis, vt contra dominos, aut infinges benefactores suos operam suam in iudicio præstare cogantur.

Excipi debet secundò argum. huius textus; Si pro persona sibi coniuncta potulet: perinde enim censetur, ac si propriam causam ageret. Quæ de re Specul. lib. 1. p. 4. tit. de Aduocato, §. 1. n. 30. Ioan. Andr. h̄c n. 7.

Illud in quæstione est, vtrum Aduocatus patrocinium præstare possit contra Rempubl. vel dominum, à quo salarium habet, vt paratus sit causas eius defendere, si vocetur. Affirmat Abb. h̄c n. 3. Quia salarium Aduocatus non accipit vt donum, seu beneficium; sed tanquam meritum, seu mercedem. Sed contrarium docent Bartol. inl. 2. C. Aduocatis diuersi iudicium, Andr. Gaill loco cit. Et hæc sententia in praxi apud nos viget, quod ea conditione expressa, vel tacita conditione salarium annum Aduocato constitutatur, vt contra constituentem adjuvare ipsi non liceat; nisi Superioris, seu Principis preceptum cogat.

TITVLVS XXXVIII. DE PROCVRATORIBVS.

Vomodo Procurator ad lites differat ab Aduocato, leges in Theol. morali lib. 3. tr. 4. c. 26. n. 7. §. Procurator, & n. 8.

CAPITVLVM I.

Alia.

PARAPHRASIS.

Cum Episcopi Salonitani causa Romæ deciderenda esset, quidam eō accesserunt, vt causam eius prosequerentur: Sed Epis-

scopus rescriptit, se illos non misisse; id ēque quæ cum ipsis acta sunt, irrita esse oportere. Postea autem cùm idem Episcopus alios submitteret, neque ipsis fidem habendam esse iudicauit Gregor. I. Pontifex, eo quod mandatum procuratorum exhibere non potuerint. Mandata itaque idem Gregorius, vt personam instruētam cum mandato legitimo, subscriptionibus Capituli, & testium laborato, alijsque actis authenticis transmittat; vt quidquid cùm tali procuratore actum fuerit, de iure subsistat.

SVM.